

Едната отъ тѣзи жени бѣше тая която бѣше искупила тѣзи кѣщицѣ, Марія Аркека, подиралевата дѣщеря, а другата спасителката ѝ, Марія Аніелова; ладята бѣше тая на рыба̀рина, а весларьтъ шу̀ринъ му.

Защото, вѣсто да вврли въ истытъ опасности пострѣлихъ си по св. Дѣвѣ, като ѣхъ заведе на башцѣ ѝ, Пузолянката, първо щомъ извѣсти на Дука Аркекаго, тури ѣхъ на безопасно прибѣжище до свършеніето на бойтъ, прибѣжище което длѣжеше на нейното великодушіе.

Честито вдѣхновение на прѣдстателницѣтъ за двѣтъ Маринни, защото нито първата можаше да намѣри стражарь по-любезенъ отъ вторатъ, нито втората по сладестенъ утѣшитель отъ първатъ!

Вдовицата Мазаніелова, трѣбаше да прѣживѣе него само за да испѣлни дългѣтъ си къмъ Маріѣ Аркекѣ.

XXIII. Послѣсловіе.

Аннезо бѣше постигналъ цѣльтъ си. Защото на утрѣшній день ся прогласи наслѣдникъ Мазаніеловъ и воененъ управитель на Неаполь..... И така ся продължи между-особната война, която щѣше да отвори едвамъ зарасналыѣ раны на злочестыйтъ тойзи градъ.

Сега е доста за насъ да искажемъ останалыѣ събытія заглавно и въ малко рѣчи.

Ако дукъ Вендомскый бы подкрѣпилъ изъ начало съ флотѣтъ си ненадѣйното сполучіе на Гюизи, Испанія щѣше да изгуби Неаполь. По присѣтствіето на Донъ Жуана австрійскаго, двоеніята на Мазарины, и собственно сплетнытъ на Васило и на Геновини (които прѣдставяхъ Гюизи като влѣтѣлъ ужъ въ примкѣтъ) упазихъ подкралството на Филиппа IV-го поради бавността и къспеніето на французскѣтъ флотъ. Като ся минъ благоврѣміето, народътъ ся оттрѣгнахъ отъ Гюизи и ся прѣвврли къмъ Аннезо, а дукъ Вендомскый обвиненъ и охуленъ даже отъ съюзника си, ос-